

му ся радвать и всичкы по-стары отъ него
го мылвать и обычать.

Благой въ черковѣ.

Благой никога не остая отъ черковѣ.
Кога-то отходи въ черковѣ, той врьви изъ пѣ-
тя мирно и тихо. Като влѣзе въ черковѣ,
той ся запира на свое-то опрѣдѣлено мѣсто
и стои съ страхъ и благоговѣніе. Той нико-
га ся необзира на горѣ-надолѣ, нито прѣми-
нува отъ едно мѣсто на друго, нито пакъ
хорати на оныя, кои-то сѣ до него, нѣ
съ вниманіе слуша, что-то ся чете и пѣе
и моли ся Богу да му просвѣти ума за да
ся научи по-скоро.

Благой въ праздниченъ день.

Въ праздниченъ день Благой си сѣди у
дома, та си прѣговаря, что-то е изучилъ прѣзь
недѣльнѣ-тѣ и прочита си това, что-то му е
потрѣбно за другый день. Той слуша роди-
тели-ты си и на драго срьдце прави вси-
чко, что-то му рѣкѣтъ.

Благой никога неиграе като другы не-
мирны дѣтца, нѣ когато му ся допусти да
си поиграе, той избира такывы игры, кои-то
обучавать и укрѣпывать тѣло-то, а не такы-
вы, кои-то да го повредять. Той не выка, не
ся кара и не изважда прѣкорны имена на
другы-ты. Отъ него никога не ся е чуло да
ва или да ся присмива нѣкому, както что
развращенны-ты дѣтца. Той обыча вси-